

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 194 (XXXVIII) — Nr. 824

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 28 septembrie 2026

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 356 din 16 aprilie 2026 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (1) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, în redactarea anterioară modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2024 privind modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.....	2–5
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
913. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii, interimar, privind modificarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 1.836/2018 pentru aprobarea unor tarife aplicate de Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.	6
ACTE ALE COMITETULUI NAȚIONAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ	
23. — Hotărâre privind prelungirea stării de alertă la nivelul României instituite prin Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 15/2026	7–8
★	
Rectificări	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 356

din 16 aprilie 2026

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (1) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, în redactarea anterioară modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2024 privind modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Elena-Simina Tănăsescu	— președinte
Asztalos Csaba-Ferenc	— judecător
Mihai Busuioc	— judecător
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliora	— judecător
Dacian-Cosmin Dragoș	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (1) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, excepție ridicată de Mihai Dinu Dimăncescu în Dosarul nr. 6.064/3/2019** al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 280D/2020.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru autorul excepției, domnul avocat Ioan Luca Vlad, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatului prezent, care depune la dosar note scrise și arată că a formulat o cerere de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene prin raportare la jurisprudența intervenită de la momentul ridicării excepției de neconstituționalitate până în prezent, care determină relevanța oricărei acțiuni sau inacțiuni a statului prin care se produce negarea cetățeniei naționale cu efectul negării cetățeniei Uniunii Europene. Cu privire la textul supus controlului arată că acesta a fost modificat, dar modificarea sa nu produce nicio schimbare fundamentală față de prima sa formă. Textul criticat are două elemente cu privire la care s-a susținut lipsa de acces la justiție, și anume un element procedural legat de accesul concret la instanță sub aspectul admisibilității procedurale a cauzei, element care a fost lămurit în fața instanțelor de fond și care a rămas fără obiect, și un element material, respectiv proba concretă cu care se poate demonstra calitatea de cetățean român, care în continuare rămâne problematic. Din jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene depusă la dosar se desprind trei principii: nu există o hotărâre specifică referitoare la problema de drept din prezenta cauză, dar există hotărâri similare; existența, dovedirea, dobândirea și pierderea cetățeniei europene ca efect al pierderii celei naționale intră în sfera de aplicare a dreptului unional; dreptul Uniunii prevede garanții procedurale ferme și direct aplicabile în orice acțiune cu acest obiect, inclusiv dreptul de acces la instanță, termene rezonabile, verificarea proporționalității și existența remediului ca instanța să confirme păstrarea cetățeniei *ex tunc*. Este o garanție directă care rezultă din dreptul european pentru că tot cazul se referă la dovedirea cetățeniei *ex tunc*, de la momentul nașterii, și nu *ex nunc*, prin procedura redobândirii prevăzută de dreptul intern. Cu privire la

art. 5 din Constituție există o normă interpusă normei de referință, având legătură directă și nemijlocită cu un text constituțional, și anume nu doar dispozițiile Convenției europene asupra cetățeniei, ci și cele ale Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice. De la momentul sesizării cu prezenta excepție au apărut două opinii ale comitetului constituit prin Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice împotriva Albaniei și Olandei. În ceea ce privește Olanda este vorba despre refuzul de recunoaștere a calității de cetățean olandez, iar plângerea a fost admisă și s-a reținut încălcarea art. 24 alin. (3) raportat la art. 2 alin. (3) din pact și s-a dispus obligarea statului la revizuirea deciziei de a înregistra petentul cu cetățenie necunoscută și la revizuirea aplicației de recunoaștere drept cetățean olandez. Se impune admiterea excepției și pronunțarea unei decizii de constatare a neconstituționalității de natură aditivă, în sensul în care să se acopere lacuna explicită care transformă articolul într-unul neconstituțional, și anume că nu se permit orice mijloace de probă în justiție pentru dovedirea calității de cetățean român. În concluzie, sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 5 alin. (2), ale art. 21 alin. (2), și anume îngrădirea accesului la justiție prin limitarea mijloacelor de probă, și ale art. 20, cu referire la Convenția europeană asupra cetățeniei și la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, și ale art. 148 cu privire la Tratatul de funcționare a Uniunii Europene.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, arătând că, în ceea ce privește dovada cetățeniei române, legea prevede expres care sunt mijloacele de probă prin care aceasta se poate face, iar în situația în care nu poate fi dovedită astfel există procedura reglementată prin art. 13-19 din Legea nr. 21/1991. Autorul critică faptul că nu este reglementată și o altă procedură de dovedire judiciară a cetățeniei române în fața unei instanțe de judecată. Se cere Curții să acționeze ca un legiutor pozitiv, să reglementeze într-un domeniu în care nu există o reglementare, și, ca atare, excepția este inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr. 2.898 din 18 decembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 6.064/3/2019**, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (1) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991**. Excepția a fost ridicată de Mihai Dinu Dimăncescu într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatarea calității de cetățean român.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia apreciază că textul de lege criticat este neconstituțional în măsura în care nu permite dovedirea cetățeniei române pe cale judiciară. În esență, autorul susține că textul de lege criticat este incompatibil cu dispozițiile Convenției europene asupra

cetățeniei, ratificată prin Legea nr. 396/2002. Potrivit art. 1 și art. 4 lit. c) din convenție, dreptul intern al statelor membre trebuie să se conformeze prevederilor acesteia, astfel că nimeni nu poate fi, în mod arbitrar, privat de cetățenia sa. Cu privire la accesul la justiție, art. 10 din convenție prevede că fiecare stat trebuie să facă astfel încât să examineze într-un termen rezonabil cererile privind păstrarea cetățeniei sale sau eliberarea unui atestat de cetățenie. De asemenea, potrivit art. 11-13 din convenție, orice hotărâri privind păstrarea cetățeniei sau eliberarea unui atestat de cetățenie trebuie să fie motivate în scris și să poată face obiectul unei căi de atac, iar cheltuielile acestor demersuri trebuie să fie rezonabile și să nu constituie un obstacol pentru solicitanți. Autorul apreciază că prevederile convenției anterior menționate sunt interpușe normei de referință, respectiv art. 5 din Constituție, având relevanță constituțională prin aceea că se referă la o instituție juridică fundamentală a statului român. Caracterul fundamental al cetățeniei în ansamblul ordinii constituționale reiese din următoarele argumente: norma privind cetățenia este reglementată în titlul I din Constituție — *Principii generale*, care influențează toate instituțiile juridice din celelalte capitole ale Constituției. De asemenea, cetățenia reprezintă legătura și apartenența unei persoane fizice la statul român [art. 1 alin. (1) din Legea nr. 21/1991], adică un raport juridic care se exercită direct și nemijlocit în relație cu statul român, acesta fiind criteriul de determinare a deținătorilor suveranității naționale, a titularilor dreptului și obligației de solidaritate și a dreptului de a numi România patria lor [art. 2 alin. (1) și art. 4 din Constituție]. Convenția europeană asupra cetățeniei, adoptată potrivit art. 11 din Constituție și devenită parte a dreptului intern, explicitează drepturi și obligații ale statului român față de propriii cetățeni, care devin drepturi și obligații față de celelalte părți contractante la convenție. Având legătură directă cu un text constituțional privitor la o instituție juridică fundamentală de rang constituțional, și dispozițiile convenției au relevanță constituțională.

7. Prin norma criticată se încalcă art. 21 din Constituție, deoarece nu există nicio procedură administrativă care să fie deschisă reclamantului în cauză, pe care acesta să o poată utiliza înainte de a apela la instanța de judecată. Autorul excepției nu deține carte de identitate sau buletin de identitate, deoarece pentru eliberarea acestora este necesară deținerea actelor de stare civilă la zi. Or, actele de stare civilă nu le poate obține decât prin transcriere, care este imposibilă cât timp nu deține o dovadă a cetățeniei. Nu deține pașaport sau titlu de călătorie, pentru eliberarea acestora fiind necesare fie acte de identitate, fie acte de stare civilă la zi care, de asemenea, nu se pot obține fără dovada cetățeniei. Nu deține certificatul prevăzut la art. 20 alin. (6) din Legea nr. 21/1991, deoarece nu se află în situația de a redobândi cetățenia română. Nu deține nici documentul prevăzut la art. 23 din Legea nr. 21/1991, deoarece pentru eliberarea acestuia se cere preexistența unor documente românești de identitate sau călătorie (chiar și expirate), deoarece reclamantul în cauză solicită dovedirea cetățeniei române prin filiație într-un context legal în care nu a fost niciodată obligat să obțină (nici el, nici părinții săi pentru el) documente românești, iar în prezent le poate obține legal prezentând o dovadă a cetățeniei. Autorul se află astfel într-un „cerc vicios” pe care textul legal criticat îl încheie prin excluderea accesului la justiție ca metodă de apărare a drepturilor omului.

8. Referitor la redobândirea cetățeniei române prevăzută de Legea nr. 21/1991, aceasta nu se aplică retroactiv, deoarece are o natură juridică total diferită de constatarea cetățeniei române preexistente (situație în care se află autorul), respectiv presupune o procedură administrativă în care să se dovedească

pierderea prealabilă a cetățeniei române, ceea ce nu este cazul autorului, și are efecte numai pentru viitor, cu consecințe foarte grave pentru reclamant, constând în negarea calității de cetățean român, precum și negarea posibilității transmiterii cetățeniei române prin filiație, deoarece redobândirea are efect numai de la data depunerii jurământului, sens în care face trimitere la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 356 din 24 aprilie 2012.

9. Se încalcă, de asemenea, accesul liber la justiție și din perspectiva art. 10-12 din Convenția europeană asupra cetățeniei, norme cu relevanță constituțională, prin nereglementarea unor proceduri cu privire la păstrarea cetățeniei și eliberarea unui document în acest sens. Ratificarea acestei convenții are consecința includerii sale în dreptul intern, situație în care raportarea la textele sale este similară raportării la prevederile Legii fundamentale, cu respectarea art. 11 alin. (1) din Constituție, respectiv a obligației statului român de a respecta întocmai și cu bună-credință obligațiile care îi revin din tratatele la care este parte, prevederile supuse controlului fiind constituționale numai în măsura în care respectă aceste tratate. În acest sens se invocă cele reținute prin deciziile Curții Constituționale nr. 146 din 14 iulie 2000 și nr. 195 din 31 martie 2015.

10. Cetățenia, ca legătură politico-juridică dintre o persoană și stat, se dobândește în România potrivit principiului *jus sanguinis*, care constituie tradiția constituțională și legală în materie. Tot astfel, regula potrivit căreia cetățenia română dobândită prin naștere nu poate fi retrasă este reglementată încă de la Constituția din 1923. Autorul a dobândit cetățenia română la naștere și de la acea dată nu a pierdut cetățenia română și nu i-a fost retrasă. În calitate de cetățean, lipsa accesului la instanță pentru a-și dovedi calitatea, nereglementat prin textul criticat, cu efect de opozabilitate față de instituțiile pârâte, îl privează pe acesta de toate drepturile corespunzătoare cetățeniei, începând cu dreptul elementar la acte de identitate.

11. Dacă textul criticat nu este declarat neconstituțional, autorul are ca singură cale de acces la cetățenia română redobândirea acesteia, ceea ce îl privează de cetățenia dobândită prin naștere și de efectele acesteia pe timpul vieții, încălcându-se astfel art. 5 alin. (2) din Constituție. Așa cum a reținut Curtea Constituțională în deciziile anterior menționate, procedura de redobândire presupune pierderea anterioară a cetățeniei.

12. Autorul excepției arată că prin privarea arbitrară de cetățenie, respectiv fără o motivare, fără o procedură de fond și fără posibilitatea de apărare, sunt încălcate și normele cu relevanță constituțională ale art. 4 lit. c) din Convenția europeană asupra cetățeniei.

13. De asemenea, textul criticat afectează și aplicarea art. 148 din Constituție, respectiv a dispozițiilor art. 9-12 din Tratatul privind Uniunea Europeană și art. 18-25 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special dreptul la vot la alegerile europene, de circulație și stabilire în alt stat membru, dispoziții pe care autorul le consideră interpușe în cadrul controlului de constituționalitate, în sensul celor reținute în Decizia Curții Constituționale nr. 668 din 18 mai 2011.

14. Convenția europeană asupra cetățeniei este un tratat internațional privind drepturile omului, astfel că, având în vedere art. 20 alin. (1) din Constituție, prevederile art. 5 din Legea fundamentală trebuie interpretate și aplicate în concordanță cu dispozițiile convenției, însă prevederea criticată încalcă flagrant aceste articole.

15. **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă**, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

17. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, actele depuse la dosar, concluziile avocatului prezent și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

18. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

19. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 22 alin. (1) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 13 august 2010, cu modificările și completările aduse prin art. I pct. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2015 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 697 din 15 septembrie 2015, care, la data formulării excepției, aveau următorul cuprins: „*Dovada cetățeniei române se face cu cartea de identitate sau, după caz, cu buletinul de identitate, cu pașaportul, cu titlul de călătorie fără mențiunea «identitate incertă», cu certificatul prevăzut la art. 20 alin. (6) sau cu documentele prevăzute la art. 23.*”

20. Dispozițiile legale la care se face trimitere prin textul supus controlului au următorul cuprins:

— Art. 20 alin. (6) din Legea nr. 21/1991: „*După depunerea jurământului, Comisia eliberează certificatul de cetățenie română, care va fi întocmit în două exemplare, semnate de președintele Autorității Naționale pentru Cetățenie, dintre care un exemplar va fi înmănat titularului. Ambele exemplare ale certificatului conțin elemente de siguranță și au aplicate fotografii ale titularului.*”;

— Art. 23 din Legea nr. 21/1991: „*În caz de nevoie misiunile diplomatice sau oficiile consulare ale României eliberează, la cerere, dovezi de cetățenie pentru cetățenii români aflați în străinătate.*”

21. Ulterior sesizării Curții Constituționale, textul de lege criticat a fost modificat prin art. I pct. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2024 privind modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 29 iulie 2024, și prin art. I pct. 24 din Legea nr. 14/2025 pentru modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 218 din 12 martie 2025.

22. În prezent, art. 22 alin. (1) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991 are următorul cuprins: „*Dovada cetățeniei române se face cu actele de identitate prevăzute la art. 12 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 97/2005 privind evidența, domiciliul, reședința și actele de identitate ale cetățenilor români, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu pașaportul românesc, cu titlul de călătorie fără mențiunea «identitate incertă», cu certificatul provizoriu de cetățenie și cu*

documentele prevăzute la art. 23, aflate în termen de valabilitate, precum și cu cardul de cetățenie română prevăzut la art. 20 alin. (8) și cu certificatul de cetățenie.”

23. Având în vedere cele reținute prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea constată că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 21/1991, în redactarea anterioară modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2024.

24. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții contravin normelor constituționale cuprinse în art. 5 — *Cetățenia* și art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la accesul liber la justiție. Totodată, în temeiul art. 11 și art. 20 alin. (1) din Constituție, se invocă și prevederile art. 1 referitor la obligația respectării principiilor și regulilor stabilite de convenție în materie de cetățenie de către statele părți, art. 4 lit. c) referitor la interdicția privării arbitrare de cetățenie și ale art. 10-13 — *Proceduri referitoare la cetățenie* din Convenția europeană asupra cetățeniei.

25. Convenția europeană asupra cetățeniei a fost ratificată prin Legea nr. 396/2002 pentru ratificarea Convenției europene asupra cetățeniei, adoptată la Strasbourg la 6 noiembrie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 9 iulie 2002.

26. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul a formulat prin notele scrise depuse la termenul de judecată o cerere de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene cu o întrebare preliminară referitoare la compatibilitatea normei supuse controlului, prin prisma situației concrete a autorului excepției, cu art. 20 privind cetățenia Uniunii Europene din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Cererea de decizie preliminară propusă are următorul conținut: „*este o normă națională, potrivit căreia statutul de cetățean nu poate fi dovedit decât cu documente preexistente, care nu sunt disponibile persoanelor emigrate, respectiv născute înainte de un anumit moment de timp (anul 1949), cu excluderea aplicării prezumțiilor legale și a altor mijloace de probă, compatibilă cu art. 20 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene?*”

27. Întrucât aceste chestiuni se află în legătură directă cu excepția de neconstituționalitate, Curtea a unit soluționarea cererii formulate cu fondul excepției.

28. În privința condițiilor de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene, Curtea Constituțională reține că acestea au fost dezvoltate în jurisprudența constantă a instanței europene. În acest sens, prin Hotărârea din 6 octombrie 1982, pronunțată în Cauza 283/81, *SRL CILFIT și Lanificio di Gavardo Spa*, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că art. 177 (devenit art. 267) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene „trebuie să fie interpretat în sensul că o instanță națională ale cărei decizii nu sunt supuse unei căi de atac în dreptul intern trebuie, atunci când se pune o problemă de drept comunitar în cauza dedusă judecății sale, să își îndeplinească obligația de sesizare a Curții de Justiție, cu excepția cazului în care constată că problema invocată nu este pertinentă sau că dispoziția comunitară în cauză a făcut deja obiectul unei interpretări din partea Curții sau că aplicarea corectă a dreptului comunitar se impune cu o asemenea evidență încât nu mai lasă loc niciunei îndoieli rezonabile; existența unei astfel de posibilități trebuie să fie evaluată în funcție de caracteristicile proprii dreptului comunitar, de dificultățile specifice pe care le prezintă interpretarea acestuia și de riscul divergențelor de jurisprudență în cadrul Comunității”. De asemenea, prin

Hotărârea din 9 septembrie 2015, pronunțată în Cauza C-160/14, *João Filipe Ferreira da Silva e Brito și alții*, paragraful 40, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a stabilit că „revine exclusiv instanței naționale sarcina de a aprecia dacă aplicarea corectă a dreptului Uniunii se impune atât de evident încât nu permite nicio îndoială rezonabilă și, în consecință, de a decide să se abțină să sesizeze Curtea cu o problemă de interpretare a dreptului Uniunii care a fost ridicată în fața acesteia” (a se vedea Decizia nr. 362 din 28 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 10 iulie 2019, paragraful 26, Decizia nr. 601 din 16 iulie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 27 ianuarie 2021, paragraful 20, sau Decizia nr. 4 din 31 ianuarie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 699 din 31 iulie 2023, paragraful 17).

29. Având în vedere această jurisprudență a Curții de Justiție a Uniunii Europene, revine Curții Constituționale competența să aprecieze dacă întrebarea subsumată cererii de sesizare a instanței de la Luxemburg este relevantă și necesară cauzei *a quo*, deci să stabilească dacă decizia Curții de Justiție va conduce la constatarea constituționalității sau neconstituționalității dispozițiilor art. 22 alin. (1) din Legea nr. 21/1991.

30. Curtea observă, sub un prim aspect, că întrebarea preliminară propusă de către autorul excepției de neconstituționalitate spre a fi adresată Curții de Justiție a Uniunii Europene nu este aptă să influențeze soluția ce urmează să fie pronunțată în cauză. Având în vedere că instanța de contencios constituțional trebuie să verifice dacă dispozițiile naționale în discuție încalcă prevederi constituționale, trimiterea către Curtea de Justiție a Uniunii Europene este justificată numai dacă interpretarea dreptului Uniunii este indispensabilă pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate. Or, întrebarea propusă este formulată pentru o situație particulară care nu leagă în mod direct norma națională contestată de o problemă de interpretare a dreptului Uniunii Europene necesară pentru hotărâre, ci vizează chestiuni ce țin de fondul cauzei. Întrebările preliminare trebuie să vizeze exclusiv probleme de interpretare,

validitate sau aplicare a dreptului comunitar, iar nu aspecte legate de dreptul național sau elemente particulare ale speței deduse judecării. Având în vedere că dreptul comunitar nu este incident direct în speță, cererea de sesizare a Curții de Justiție a Uniunii Europene formulată de autorul excepției de neconstituționalitate va fi respinsă ca neîntemeiată.

31. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat reglementează cu privire la actele cu care se face dovada cetățeniei române, respectiv: cartea de identitate, buletinul de identitate, pașaportul, titlul de călătorie fără mențiunea „identitate incertă”, certificatul de cetățenie română sau dovada de cetățenie. Solicitarea autorului privește admiterea excepției de neconstituționalitate a textului supus controlului „în măsura în care nu se poate face dovada cetățeniei pe cale judiciară”, respectiv nu sunt permise orice mijloace de probă în justiție pentru dovedirea calității de cetățean român.

32. Curtea reține că o eventuală admitere a excepției de neconstituționalitate în sensul dorit de autor ar avea ca efect completarea textului de lege criticat, care nominalizează actele cu care se face dovada cetățeniei, cu orice mijloace de probă în justiție pentru dovedirea calității de cetățean român, în situația în care s-ar soluționa o acțiune în constatarea calității de cetățean român, acțiune care nu este reglementată în Legea nr. 21/1991.

33. Or, în condițiile în care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului, și ținând cont de specificul instituției cetățeniei, care reprezintă în exclusivitate o chestiune de stat, Curtea reține că este dreptul suveran al legiuitorului să statueze cu privire la aceste aspecte, în virtutea art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală, care consacră rolul Parlamentului de organ reprezentativ suprem al poporului român și unică autoritate legiuitoare a țării, excepția urmând să fie respinsă ca inadmisibilă.

34. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (1) din Legea cetățeniei române nr. 21/1991, în redactarea anterioară modificării prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 100/2024 privind modificarea și completarea Legii cetățeniei române nr. 21/1991, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Mihai Dinu Dimăncescu în Dosarul nr. 6.064/3/2019** al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 16 aprilie 2026.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
ELENA-SIMINA TĂNĂSESCU

Pentru magistrat-asistent
Cristina Cătălina Turcu,
în temeiul art. 426 alin. (4) din Codul de procedură civilă
coroborat cu art. 14 din Legea nr. 47/1992
privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,
semnează
prim-magistrat-asistent,
Benke Károly

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN

privind modificarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 1.836/2018 pentru aprobarea unor tarife aplicate de Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.

Având în vedere prevederile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 226/2023 privind aplicarea unor tarife rutiere pe rețeaua de drumuri naționale din România, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căreia Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă de la data de 1 octombrie 2026,

luând în considerare dispozițiile art. 21 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 1 alin. (2⁵) și ale art. 12² alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii, interimar, emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului transporturilor nr. 1.836/2018 pentru aprobarea unor tarife aplicate de Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.092 din 21 decembrie 2018, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. **La articolul 1, alineatele (3) și (6) se abrogă.**

2. **La articolul 2, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 2. — (1) Tarifele prevăzute în anexa nr. 1 se aplică nediscriminatoriu, la același nivel, pentru vehiculele rutiere înmatriculate în România sau în alte state.”

3. **La articolul 3, alineatele (3)-(5) se abrogă.**

4. **Articolul 4 se abrogă.**

5. **Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 5. — În sensul prezentului ordin, *vehiculul rutier* reprezintă orice autovehicul rutier înmatriculat, având cel puțin două axe, sau un ansamblu format dintr-un autovehicul și semiremorcă ori remorcile tractate de acesta.”

6. **Anexele nr. 3, 4 și 5 se abrogă.**

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data de 1 octombrie 2026.

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii, interimar,

Horațiu-Lucian Cosma,

secretar de stat

București, 28 septembrie 2026.

Nr. 913.

ACTE ALE COMITETULUI NAȚIONAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

GUVERNUL ROMÂNIEI

COMITETUL NAȚIONAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ

HOTĂRÂRE

privind prelungirea stării de alertă la nivelul României instituite prin Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 15/2026

Având în vedere concluziile rezultate din „Analiza factorilor de risc” înregistrată la nivelul Ministerului Energiei cu nr. 44.200/SDE din 28.09.2026, care evidențiază:

— menținerea condițiilor care au determinat declararea stării de alertă la nivel național prin raportare la debitul Dunării la intrarea în țară, respectiv la Baziaș, în contextul regimului hidrologic deficitar pentru perioada 28.09-31.10.2026, caracterizat de scăderea de la circa 1.450 m³/s la sfârșitul lunii septembrie către valori de ordinul 1.185-1.200 m³/s în scenariul median, în intervalul 10-13.10.2026, urmat de o recuperare lentă;

— persistența unui nivel hidrologic într-o zonă de vulnerabilitate ridicată în zona Cernavodă, cu o fereastră critică probabilă în intervalul 15-22.10.2026 și cu apropierea, respectiv depășirea, în scenariile nefavorabile, a pragului de -262 cm, ceea ce confirmă persistența riscului operațional pentru asigurarea nivelului necesar răcirii;

— necesitatea extinderii analizei factorilor de risc pentru situațiile cele mai defavorabile pe timp de iarnă, în care debitul/nivelul Dunării nu se va restabili în jurul valorilor acceptabile, perioadă în care probabilitatea de apariție a fenomenelor de îngheț al Dunării Vechi ar putea agrava situația prezentă;

— necesitatea continuării și finalizării lucrărilor de intervenție în regim de urgență aflate în execuție de către Administrația Națională „Apele Române” și Regia Autonomă „Administrația Fluvială a Dunării de Jos” Galați, constând în operarea echipamentelor de tip dragă și realizarea celorlalte lucrări esențiale pentru prevenirea unor posibile efecte asupra siguranței operaționale a Centralei Nucleare electrice Cernavodă;

— existența în continuare a riscului de apariție a unei crize în alimentarea cu energie electrică, cauzat de lipsa unor rezerve de putere și energie suficiente pentru echilibrarea sistemului la orele de vârf de consum, situație care poate genera consecințe economice și sociale severe, afectând operarea în condiții de siguranță a Sistemului electroenergetic național, funcționarea rețelelor interconectate din cadrul sistemului sincron al Europei Continentale și integritatea piețelor cuplate de energie,

luând în considerare prevederile Hotărârii Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 15/2026 privind declararea stării de alertă la nivelul României în vederea gestionării efectelor generate de scăderea producției de energie electrică, în contextul actualei situații hidrometeorologice și ale Hotărârii Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 21/2026 privind prelungirea stării de alertă la nivelul României instituite prin Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 15/2026,

ținând cont de măsurile stabilite prin Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 20/2026 privind aprobarea unor măsuri și lucrări de intervenție în regim de urgență pentru asigurarea unor debite și niveluri necesare Centralei Nucleare electrice Cernavodă, în perioada stării de alertă declarate prin Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 15/2026 și prin Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 22/2026 privind aprobarea unor măsuri și lucrări de intervenție pentru asigurarea debitelor și nivelurilor necesare Centralei Nucleare electrice Cernavodă în perioada stării de alertă declarate prin Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 15/2026 și prelungite prin Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 21/2026,

raportat la estimările meteorologice pentru prima parte a lunii octombrie care indică valori ale temperaturilor în jurul celor normale pentru perioada respectivă în mare parte din țară, acest lucru presupunând inclusiv o scădere a acestora pe timpul nopții, în contextul persistenței debitelor foarte scăzute pe Dunăre și al menținerii unei ferestre hidrologice critice în prima jumătate și la mijlocul lunii octombrie 2026,

în considerare a hidraulicității râurilor din țară care este foarte scăzută, ca urmare a precipitațiilor deficitare din ultima perioadă, ceea ce are impact asupra producției de energie din surse hidroelectrice,

având în vedere situația energetică la nivelul Sistemului electroenergetic național care prezintă un nivel redus de adecvănță, prin raportare la:

— grupurile pe cărbune ce pot funcționa cu maximum 1.200 MW, în condițiile în care rezervele de combustibil sunt limitate și funcționarea grupurilor pe cărbune se realizează în special în zilele lucrătoare;

— producția de energie eoliană care în următoarea săptămână va fi destul de ridicată, cu un maxim de 2.500 MW și un minim de 600 MW, iar în prima decadă a lunii octombrie sunt așteptate valori mai scăzute, cu un maxim de 1.000 MW și un minim de 600 MW;

— producția de energie fotovoltaică ce va urma un trend descendent în perioada următoare cu maxime de sub 2.800 MW, fiind așteptată o scădere a acesteia în prima decadă a lunii octombrie, dar și în continuare, ca urmare a scăderii treptate a perioadei de radiație solară;

— situația centralelor nucleare din regiune unde în Ungaria, la centrala nucleară de la Paks, este retras din exploatare programat un grup nuclear în perioada 19.09-10.10.2026, producția fiind redusă cu aproximativ 500 MW;

— prognoza de consum, care indică un consum maxim la vârful de seară de până la 8.000 MW,

în considerare a analizelor realizate și măsurilor stabilite în cadrul Comitetului interministerial pentru identificarea soluțiilor optime în vederea asigurării alimentării cu apă pentru răcirea reactoarelor nucleare, actuale și viitoare, ale Centralei de la Cernavodă, constituit prin Decizia prim-ministrului nr. 278/2026, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 675 din 16 august 2026,

raportat la necesitatea de protejare a populației, menținerii continuității serviciilor publice esențiale, asigurării resursei de apă brută a utilizatorilor de apă și asigurării condițiilor de funcționare fără recirculare ale Centralei Nucleare electrice Cernavodă, concomitent cu menținerea unui nivel de alertă adecvat la nivelul tuturor componentelor Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență,

în considerarea pct. 17 din anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 557/2016 privind managementul tipurilor de risc, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 41, art. 42 alin. (2), art. 43 alin. (3) și (4) și ale art. 42 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 20 lit. j) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 21/2004, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 15/2005, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 2 și 4 din Hotărârea Guvernului nr. 94/2014 privind organizarea, funcționarea și componența Comitetului Național pentru Situații Speciale de Urgență, cu modificările și completările ulterioare,

Comitetul Național pentru Situații de Urgență adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Începând cu data de 29.09.2026 se prelungește cu 30 de zile starea de alertă, instituită prin Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 15/2026 și prelungită prin Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 21/2026.

Art. 2. — (1) Pe durata stării de alertă, în scopul diminuării impactului riscului generat de seceta hidrologică, se mențin aplicarea măsurilor și lucrărilor de intervenție în regim de urgență, așa cum au fost dispuse prin hotărârile Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 20/2026 și nr. 22/2026, pentru asigurarea resursei de apă brută la priza Centralei Nucleoelectrice Cernavodă, precum și adoptarea și implementarea oricăror alte măsuri operative și soluții tehnice identificate ca fiind necesare pe parcursul gestionării situației de urgență.

(2) Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. dispune toate măsurile necesare pentru asigurarea funcționării Sistemului electroenergetic național, inclusiv prin creșterea producției tuturor surselor disponibile, asigurarea importurilor sau reducerea consumului.

Art. 3. — În funcție de evoluția situației operative și de necesitățile identificate, instituțiile prevăzute în hotărârile Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 20/2026 și nr. 22/2026 sunt sprijinite de instituții și autorități publice centrale și locale.

Art. 4. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și se comunică tuturor componentelor Sistemului Național de Management al Situațiilor de Urgență, pentru punerea în aplicare prin ordine și acte administrative ale conducătorilor acestora.

Președintele Comitetului Național pentru Situații de Urgență,

PRIM-MINISTRU

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

București, 28 septembrie 2026.

Nr. 23.

★

RECTIFICĂRI

În cuprinsul anexei la Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 4.155/2026 pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea și desfășurarea concursului pentru ocuparea funcțiilor de director și director adjunct din unitățile de învățământ preuniversitar de stat, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 și 552 bis din 6 iulie 2026, se fac următoarele rectificări:

— în anexa nr. 5 la metodologie „Declarație privind veridicitatea conținutului documentelor din dosarul de înscriere la concurs”, cu referire la trimiterea de la al doilea paragraf, în loc de: „... art. (24) ...” se va citi: „... art. 38 ...”;

— în anexa nr. 11 la metodologie „Contract de management administrativ-financiar”, la pct. III „Durata contractului”, cu referire la trimiterea de la al doilea paragraf, în loc de: „... art. 20 ...” se va citi: „... art. 34 ...”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.

Pentru publicări, încărcăți actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

